

**NTFR 2013/1579 Inspecteur heeft inkomsten
administratiekantoor redelijk geschat****Hof Amsterdam 28 maart 2013, nr.11/00001***Tegen deze uitspraak is cassatie aangekend (13/02327)*

Belastingjaar/tijdvak	2006	☞ Brondocument
Wetsartikelen	AWR-art. 27e AWR-art. 25	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
LJN	CA1711	

Samenvatting

De inspecteur heeft aan belanghebbende een ambtshalve aanslag IB/PVV voor het jaar 2006 opgelegd, nadat belanghebbende verzuimd heeft aangifte te doen. Naast looninkomsten heeft belanghebbende ook winst genoten uit een administratiekantoor. Het hof stelt voorop dat ondanks de omkering en verzwaring van de bewijslast op de inspecteur wel de verplichting rust om een redelijke schatting te maken van de hoogte van verzwegen inkomsten en vermogen. De inspecteur heeft als uitgangspunt voor de schatting gebruik gemaakt van de inkomensgegevens en inkomensschattingen zoals bekend waren over de jaren 2004, 2005, 2007, 2008 en 2009. Hierbij heeft de inspecteur naast de bekende inkomsten uit dienstbetrekking of uitkering steeds een bedrag aan winst uit onderneming in aanmerking genomen.

Daarnaast heeft de inspecteur rekening gehouden met de door belanghebbende overgelegde afschriften van een deel van de bankrekeningen. Verschillende opdrachtgevers zijn onder andere via bankafschriften en een verslag van het verhoren van belanghebbende aan belanghebbende gekoppeld. Het hof is van oordeel dat belanghebbende niet heeft doen blijken dat de aanslag op een lager bedrag moet worden vastgesteld dan het door de inspecteur in hoger beroep nader gestelde bedrag. Weliswaar heeft belanghebbende in hoger beroep een volledig overzicht verstrekt van de afschriften van zijn bankrekeningen, maar daarmee heeft hij niet overtuigend aangetoond dat zijn winst uit onderneming (na zelfstandigenaftrek) op een lager bedrag moet worden vastgesteld. De inspecteur heeft de door belanghebbende genoten winst in redelijkheid geschat. (Hoger beroep gegrond.)

Commentaar

Lammers[1]

Art. 27e AWR bepaalt onder andere dat de bewijslast moet worden omgekeerd en verzaamd als de belastingplichtige niet de vereiste aangifte heeft gedaan.

Uit art. 8 AWR volgt dat de gevraagde gegevens in een aangifte duidelijk, stellig en zonder voorbehoud moeten worden ingevuld. Als de vereiste aangifte niet is gedaan, dan betekent dat dat (i) in het geheel geen aangifte is gedaan ondanks dat de belastingplichtige daartoe door de inspecteur is uitgenodigd, (ii) het aangiftebiljet wel ingevuld retour is gezonden maar dat daarin formeel onjuiste gegevens zijn verwerkt of (iii) er zowel absoluut als relatief sprake is van een aanzienlijk te lage aangifte.

In dit geval had de belastingplichtige in het geheel geen aangifte gedaan ondanks dat hij daartoe door de inspecteur was uitgenodigd en hij was aangemaand tot het indienen van het aangiftebiljet. Door de rechtbank en het hof is dan ook vastgesteld dat de betrokken belastingplichtige niet de vereiste aangifte heeft ingediend. Als gevolg daarvan komt op de belastingplichtige de bewijslast te rusten dat en in hoeverre de aanslag/uitspraak op bezwaar onjuist is.

De rechtbank oordeelde in eerste aanleg dat de belastingplichtige in die bewijslast niet is geslaagd. In hoger beroep heeft de belastingplichtige nieuw bewijsmateriaal overgelegd in de hoop dat hij daarmee wel in zijn bewijslast zou slagen. Het hof oordeelt echter dat dit niet gelukt is. Het nieuwe bewijsmateriaal roept namelijk meer vragen op dan dat het antwoorden verstrekt en voor deze nieuwe vragen heeft de belastingplichtige geen afdoende antwoorden kunnen geven.

Deze uitspraak toont maar weer eens aan dat als de bewijslast omgekeerd en verzaamd op de belastingplichtige komt te rusten het praktisch onmogelijk is om daaraan te kunnen voldoen. Het hof handhaaft, in navolging van de rechtbank, dan ook de door de inspecteur ambtshalve vastgestelde aanslag.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Hertoghs advocaten – belastingkundigen.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Hertoghs advocaten – belastingkundigen.

